

[Behnke]

get råbt højt om de katastrofale konsekvenser, som miljøplanen får, men det er altså efter vores mening vanvittigt, at man først vedtager en absurd handlingsplan, der både vil koste erhvervene og det offentlige en hel masse milliarder, og efterfølgende så skal bruge offentlige midler på at udbedre de værste skader. Det er altså en grotesk måde at føre politik på.

Vi vil som nævnt støtte de af ændringsforslagene, der er med til her og nu at lette forholdene for de landmænd, der er værst stillet, men resten af ændringsforslagene kan vi ikke støtte. Vi vil gerne se på ændringsforslagene, efterhånden som de bliver udmøntet i konkrete lovforslag, men blot at stemme for nogle blankokonti, det kan Fremskridtspartiet ikke.

Regeringen har i ændringsforslagene efter vores mening taget nogle, ja, jeg vil sige millimetersmå skridt ud ad en kilometerlang vej, der hedder besparelser, og vi skal selvfølgelig støtte de fleste af besparelserne. Hvad der derimod kan undre, er, at mens vi konstant bliver mindet om, at der skal udvises offentlig tilbageholdenhed her i det såkaldte Syddanmark, en påmindelse, som efter vores mening desværre ikke efterleveres i tilstrækkeligt omfang, så er der jo ikke grænser for, hvor mange flottenheimeri-er der kan udvises, når det gælder forhøjelser på konti, der vedrører Grønland og Færøerne. Var det ikke rimeligt, at disse områder fik udleveret et sugerør til statskassen af en lidt mindre kaliber, i takt med at de får selvstyre? Når skatteplagede syddanskere har svært ved at klare udgifterne til Syddanmark, ville det efter vores mening være passende, at Grønland og Færøerne i det mindste ikke fik forhøjet deres bevillinger.

Vi mener også, at Danmark skal holde op med at spille fandango ude omkring i den store verden. I en situation, hvor den danske befolkning er verdens mest forgældede med en gæld på mindst 60.000 kr. pr. indbygger ifølge de sidste tal, er det fuldstændig uacceptabelt, at Danmark fortsat yder ulandsbistand og milde gaver til terroristbevægelser ude i alverdens lande i 5 mia. kr.'s-klassen. Danmark skal selvfølgelig bistå i katastrofesituationer, men at yde hundredvis af millioner kroner til marxistiske terrorgrupper rundt omkring i verden, det må være grænsen for, hvad Folketinget kan tillade sig at bruge danskernes surt sammenskrabede skattepenge til.

Hvis dette land skal have en seriøs chance i fremtiden, så må man her i salen prøve at indse, at den eneste bidragyder til samfundskagen er og bliver produktionserhvervene. De skal forkæles, og de skal motiveres, det må kunne forstås. Om jeg så skal bøje det i neonrør og hænge det op på plakater rundt omkring i byen, så må man da efterhånden kunne forstå, at det er det eneste, der hjælper. Det hjælper altså ikke noget, at Folketinget bliver ved med at dele ud af kagen, hvis der ikke samtidig er nogle, der bygger på kagen i den anden ende.

Fremskridtspartiet ville da hellere end gerne være med til at bygge Storebæltsforbindelser og lave TV 2 og hybridnet og alle de andre mange gode ideer, der er til, hvad man skal bruge de offentlige midler til, men hver eneste gang man tager en krone til sådan nogle projekter, tager man dem fra produktionen, som derved bliver dårligere stillet, og derfor skal vi holde op med gavegiveriet. Mange af projekterne i finansloven er de rene magelighedsprojekter, som uden problemer kunne udskydes, til vi har bedre råd.

Hvad der derimod ikke kan udskydes, det er en forbedring af vores produktion og her ikke mindst eksporterhvervene. Hvad ville Danmark miste, hvis et ligestillingsprojekt til 6 mio. kr. blev udskudt et par år? Hvad ville vi miste ved at undvære 43½ mio. kr. i tilskud til statslige kantiner, 6,25 mio. kr. til Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg, 30 mio. kr. i offentlig støtte til partierne osv. osv.? Der er stribevist af konti i finansloven, som med lethed kunne spares, uden at vi mistede noget. Ikke mindst på anlægskonti, som jeg har nævnt tidligere i dag, er der mange milliarder at hente.

Jeg ved da godt, at man fra regeringens og de andre socialdemokraters side vil påstå, at alle udgifterne er absolut nødvendige, men hvis man fortsat er enige i det synspunkt, at vi skal sørge for, at vores eksportproduktion bliver bedret i det akutte behov, der er, så må vi sørge for at nedbringe tingene i den offentlige sektor, og så skulle det ikke længere være et uomgængeligt krav, at man absolut skal have lavet f.eks. en 6 mio. kr.s ligestillingsplan.

Regeringen vil selvfølgelig påstå, at den anden halvdel af forståelsen eller rettere misforståelsen med Socialdemokratiet netop har det formål at bedre eksporterhvervene. Ser man nærmere efter, er der imidlertid slet ikke tale